EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.11.5.
COM(2021) 681 final

2021/0357 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

az (EU) 2018/593 végrehajtási határozatnak a 2006/112/EK irányelv 218. és 232. cikkétől biztosított eltérés időtartama és alkalmazási köre tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv[1] (a továbbiakban: héairányelv) 395. cikkének (1) bekezdése értelmében a Tanács a Bizottság javaslata alapján bármelyik tagállamot egyhangúlag felhatalmazhatja arra, hogy az említett irányelvben foglaltaktól eltérő különös intézkedéseket alkalmazzon a hozzáadottérték-adó beszedésének egyszerűsítésére vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésére.

A Bizottságnál 2021. március 31-én iktatott levelében az Olasz Köztársaság felhatalmazást kért arra, hogy a továbbiakban is eltérhessen a héairányelv 218. és 232. cikkétől, és folytathassa az elektronikus számlázás kötelezővé tételére irányuló intézkedés alkalmazását. A jelenleg érvényben lévő eltérés 2021. december 31-én hatályát veszti. Olaszország emellett az (EU) 2018/593 tanácsi végrehajtási határozattal[2] engedélyezett, hatályos eltérő intézkedés alkalmazási körének kiterjesztését is kérvényezte annak érdekében, hogy az a héairányelv 282. cikkében említett, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyokat is magában foglalja. A héairányelv 395. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság 2021. szeptember 10-én kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot az Olasz Köztársaság kérelméről. 2021. szeptember 13-án kelt levelében a Bizottság arról értesítette az Olasz Köztársaságot, hogy birtokában van a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információnak.

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az (EU) 2018/593 végrehajtási határozat elfogadását követően és az Olaszország 2017. évi nemzeti reformprogramjáról szóló, az Olaszország 2017. évi stabilitási programjára vonatkozó tanácsi véleményt is magában foglaló 2017. július 11-i tanácsi ajánlással[3] összhangban az Olasz Köztársaság bevezette a kötelező elektronikus számlázás általános rendszerét (*Sistema di Interscambio*, rövidítve: SdI).

Olaszország állítása szerint az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelemre, az adójogszabályok betartásának megkönnyítésére, az adóbeszedés hatékonyabbá tételére, az olaszországi termelés korszerűsítésére és ezáltal a vállalkozások adminisztratív költségeinek csökkentésére irányuló intézkedés révén teljes mértékben sikerült elérni a kitűzött célokat.

Ami a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelmet illeti, az intézkedés növelte az adóhatóság kapacitásait, és ily módon csökkentette a héacsalás és a héakijátszás eseteinek felderítéséhez és az ezekre való reagáláshoz szükséges időt, valamint megfelelőbb lehetőségeket biztosított a kockázatelemzéshez. Ezenkívül megelőző intézkedésként is eredményesnek bizonyult, mivel visszatartotta az adófizetőket attól, hogy adókijátszást, illetve adócsalást kövessenek el.

Noha nem lehet pontosan számszerűsíteni, hogy mekkora összeg beszedése tulajdonítható közvetlenül a kötelező e-számlázás alkalmazásának, Olaszország benyújtott néhány becsült adatot. E becslések szerint mintegy 2 milliárd EUR az az összeg, amely közvetlenül annak köszönhetően folyt be, hogy a szóban forgó intézkedés bevezetését követően javulás következett be a héaszabályok betartása terén, míg a közvetlen adók beszedéséből származó mintegy 580 millió EUR-s többletbevétel közvetve tulajdonítható az intézkedésnek. Az ellenőrzést és a szabályok érvényesítését illetően a hamis héajóváírások azonosítása és megszüntetése 2019-ben 945 millió EUR visszafizettetését tette lehetővé. Ezenkívül az elektronikus számlázási adatoknak a 2019-es év egésze tekintetében történő figyelembevétele

[1] HL L 347., 2006.12.11., 1. o.
[2] HL L 99., 2018.4.19., 14. o.
[3] HL C 261., 2017.8.9., 46. o.

alapvető fontosságú volt azon adóalanyok azonosítása szempontjából, akik nem feleltek meg a „szokásos exportőr” („*esportatore abituale*”) státuszra vonatkozó követelményeknek (a valótlannak bizonyult felső határ kapcsán bejelentett összeg több mint 1,3 milliárd EUR-t tett ki). Folyamatban vannak további, az elektronikus számlázási adatoknak a határokon átnyúló csalás elleni információforrásokkal (például a csalás elleni európai hálózat, az Eurofisc által rendelkezésre bocsátott adatokkal) való keresztellenőrzésén alapuló eljárások is. Az intézkedésnek köszönhetően lehetőség nyílt továbbá a 2019 utolsó hónapjaiban és 2020-ban végrehajtott, Közösségen belüli csalási mechanizmusokban részt vevő vállalatoknak a mintegy 1 milliárd EUR értékű fiktív ügyletekhez kapcsolódó számlázások alapján történő azonosítására.

Az adójogszabályoknak való megfelelés egyszerűsítése tekintetében a kötelező e-számlázás alkalmazása lehetővé tette az adóhatóság számára, hogy az adófizetők rendelkezésére bocsássa az előre kitöltött vételi és eladási nyilvántartásokat, az időszakos héaelszámolás ütemezését, az előre kitöltött éves héabevallásokat és az előre kitöltött fizetési formanyomtatványokat, amelyekben szerepelnek a fizetendő, a jóváírt, illetve a visszaigényelt adóösszegek (elsőbbséget biztosítva az e-számlázást alkalmazó adóalanyoknak). Az e-számlázás révén megszüntethetővé vált egy sor kötelezettség, például a belföldi ügyletekkel kapcsolat számlaadatok bejelentésére, a vásárlásokhoz kapcsolódó Intrastat-nyilatkozatok benyújtására, a lízinggel, bérbeadással és kölcsönzéssel foglalkozó vállalatok által kötött szerződések részleteinek közlésére, valamint a San Marino Köztársaságból Olaszországba irányuló termékértékesítéssel kapcsolatos ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettség.

Olaszország szerint a kötelező e-számlázás alkalmazása egyéb előnyökkel is járt, mivel mind a számlát kibocsátók, mind az azt befogadók számára leegyszerűsítette a számlázási folyamatot, és elősegítette olyan kapcsolódó szolgáltatások fejlesztését, amelyek lehetővé teszik az üzleti teljesítmény – és ezen belül például a pénzforgalmi gazdálkodás – valós idejű nyomon követését. Ezenkívül a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a kötelező elektronikus számlázásból származó adatok nagy segítséget jelentettek az egészségügyi válság nyomán végbement gazdasági változások elemzésében és a legmegfelelőbb támogatási intézkedések bevezetésében.

Tekintve, hogy az (EU) 2018/593 végrehajtási határozat hatálya 2021. december 31-én lejár, Olaszország kérelmezte, hogy a továbbiakban is eltérhessen a héairányelv 218. és 232. cikkétől, és folytathassa az elektronikus számlázás kötelezővé tételére irányuló intézkedés alkalmazását.

Olaszország emellett az intézkedés alkalmazási körének a héairányelv 282. cikkében előírt, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyokra történő kiterjesztését is kérte. Olaszország megítélése szerint az alkalmazási kör említett kiterjesztése megerősíti a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelmet, mivel teljes képet ad az adóhatóságoknak az összes adófizető ügyleteiről. Ezenkívül az adóhatóságoknak módjukban áll majd ellenőrizni, hogy a fent említett mentességben részesülő adóalanyok árbevétele a határérték alatt marad-e, és ezáltal lehetővé válik számukra, hogy kiküszöböljék az adócsalás azon eseteit, amikor a jogszabályokban foglalt feltételek és követelmények lényeges elemeit megsértő adózók e rendszerhez csatlakoznak és abban maradnak.

Olaszország szerint az intézkedés alkalmazási körének kért kiterjesztése várhatóan nem ró jelentős adminisztratív terhet az érintett adóalanyokra. A héairányelv 282. cikkében említett, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adófizetők több mint 10 %-a már jelenleg is az SdI-n keresztül bocsátja ki számláit. Emellett az olasz adóhivatal valamennyi héaalany számára ingyenesen rendelkezésre bocsátott különféle, az elektronikus számlák elkészítésére és továbbítására szolgáló megoldásokat. Ezek magukban foglalnak egy

számítógépre telepíthető szoftvercsomagot, amelynek segítségével internetkapcsolat hiányában is összeállíthatók az elektronikus számlázási fájlok, majd e fájlok egyszerűen a feltöltésük révén továbbíthatók, valamint egy bármely mobil eszközre telepíthető, elektronikus számlák kiállítására és továbbítására szolgáló alkalmazást. Mindezeken túlmenően az olasz adóhivatal ingyenesen rendelkezésre bocsátott egy digitális tárhelyszolgáltatást is, amely lehetővé teszi a számlázási fájlok archiválását, és egyúttal 15 évre biztosítja a fájlok hitelességével, integritásával és olvashatóságával kapcsolatos követelményeknek való megfelelést.

A kkv-k ily módon élvezhetik a számlák nyomtatásával és archiválásával kapcsolatos költségek kiküszöböléséből, a számlák kiállítása során esetleg elkövetett hibák kockázatának csökkenéséből és az olasz adóhivatal által nyújtott online szolgáltatáshoz való hozzáférésből származó előnyöket; a szóban forgó szolgáltatások lehetővé teszik az adózóknak, hogy a számlázási adatokat vállalkozásuk teljesítményének elemzése céljából hasznosítsák.

Tekintettel az eltérés széles alkalmazási körére és annak a héairányelv 282. cikkében említett, a kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyokra történő kiterjesztésére, fontos gondoskodni ezen intézkedés szükséges nyomon követéséről, különösen az intézkedésnek a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelemre gyakorolt hatását illetően, kiemelt figyelmet fordítva a kkv-kra. Amennyiben Olaszország meg kívánja hosszabbítani az eltérő intézkedés időbeli hatályát, a meghosszabbítás iránti kérelemmel együtt be kell nyújtania egy, az intézkedés működéséről szóló jelentést is. E jelentésnek tartalmaznia kell az intézkedés értékelését annak a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelem, valamint az adóbeszedés egyszerűsítése tekintetében megállapított eredményességét illetően. A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá az intézkedés adóalanyokra – és különösen a kkv-kra – gyakorolt hatásának értékelését, részletesen bemutatva az adóalanyok adminisztratív terheinek és megfelelési költségeinek növekedésével kapcsolatos megállapításokat.

A felhatalmazás időbeli hatályát 2024. december 31-ig javasolt meghosszabbítani.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A héairányelv 218. cikke egyenértékűen kezeli a papíralapú és az elektronikus számlákat azáltal, hogy előírja a tagállamok számára, hogy a papíron vagy elektronikus formában létező dokumentumokat vagy üzeneteket fogadják el számlaként. A héairányelv 232. cikke értelmében az elektronikus számla alkalmazásához a számlabefogadó beleegyezése szükséges. Az Olaszország által előírt kötelező elektronikus számlázás valóban eltér e két rendelkezéstől.

Az eltérés a héairányelv 395. cikke alapján, a héa beszedésének egyszerűsítése vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzése céljából engedélyezhető. Tekintettel arra, hogy az Olaszország által szolgáltatott információk alapján az eltérő intézkedés mind az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelemhez, mind az adóbeszedés egyszerűsítéséhez hozzájárult, az eltérés összhangban van a meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel.

A kötelező elektronikus számlázásra vonatkozó eltérés összhangban van az Olaszország 2017. évi nemzeti reformprogramjáról szóló tanácsi ajánlással[4], amely azt ajánlja, hogy „*Olaszország 2017-ben és 2018-ban tegyen intézkedéseket többek között az elektronikus számlázás és kifizetések kötelező alkalmazásának kiterjesztése érdekében*”.

[4] HL C 261., 2017.8.9., 46. o.

Végezetül a Bizottság 2020-ban elfogadta „*A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: A helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló cselekvési terv*” című dokumentumot[5]. A szóban forgó cselekvési tervben előirányzott intézkedések közé tartozik a héabevallási kötelezettségek korszerűsítésére vonatkozó jogalkotási javaslat Bizottság általi előterjesztése. Ezzel összefüggésben vizsgálat tárgyát fogja képezni az is, hogy szükség van-e az e-számlázás alkalmazási körének további kiterjesztésére. Következésképpen az eltérő intézkedés összhangban van a Bizottság cselekvési tervében kitűzött célokkal. A jövőbeli bizottsági javaslat egyik célja az, hogy egyszerűbbé váljanak a belföldi ügyletekre vonatkozó meglévő és jövőbeli jelentéstételi mechanizmusok, ideértve az ezen eltérő intézkedés révén engedélyezett mechanizmust is.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A héairányelv 395. cikke.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Tekintettel a héairányelv azon rendelkezésére, amelyre a javaslat épül, a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat megfelel az arányosság elvének. A határozat felhatalmazást ad egy tagállam számára, annak saját kérelme alapján, kötelezettséget tehát nem keletkeztet.

A kötelező elektronikus számlázás alkalmazása mindeddig zökkenőmentesen, különösebb problémák felmerülése nélkül zajlott. Az Olaszország által benyújtott információk szerint az intézkedés hozzájárult a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelem vonatkozásában kitűzött célok eléréséhez, és ezzel egyidejűleg egyszerűsítette az adóbeszedést.

Az említett tagállam a kérelmében az alkalmazási körnek a kkv-k számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra való kiterjesztése iránt folyamodik. Olaszország számos olyan intézkedést vezetett be, amelyek segítik az érintett adóalanyokat a kötelező e-számlázáshoz való alkalmazkodásban. Az olasz adóhivatal ingyenesen elérhetővé tett különféle megoldásokat, például egy számítógépekre telepíthető szoftvercsomagot, illetve egy mobil eszközökre telepíthető alkalmazást, amelyek megkönnyítik az adózók számára az elektronikus számlák kiállítását és továbbítását. Ezek az intézkedések mérsékelni fogják az érintett vállalatok számlakibocsátással és -feldolgozással kapcsolatos jelenlegi költségeit, így például a nyomtatási vagy archiválási költségeket, és egyúttal csökkentik a hibalehetőségeket is.

Ezenkívül a kötelező elektronikus számlázás lehetővé tette az olasz adóhivatal számára, hogy különféle online szolgáltatásokat kínáljon az adózóknak. Megjegyzendő, hogy a kkv-knak biztosított mentességben részesülő adóalanyok több mint 10 %-a már önkéntes alapon úgy döntött, hogy e-számlákat bocsát ki. A kötelező elektronikus számlázás alkalmazásának köszönhetően ráadásul számos jelentéstételi kötelezettségtől el lehetne tekinteni.

A fentieken túlmenően az intézkedés alkalmazási körének kért kiterjesztése megerősítené a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelmet, mivel az olasz adóhatóságok teljes képet nyernének az összes adófizető által kibocsátott számlákról. Lehetővé tenné továbbá az

[5] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0312&qid=1635326888256

adóhatóságok számára azon adózók azonosítását, akik megsértik a kkv-k számára biztosított említett mentesség alkalmazása tekintetében a jogszabályokban előírt feltételek és követelmények lényeges elemeit.

Az eltérés időbeli hatálya is korlátozott, és amennyiben Olaszország meg kívánja hosszabbítani az eltérő intézkedés alkalmazási idejét, az erre irányuló kérelmével együtt be kell nyújtania egy jelentést az intézkedés működéséről és eredményességéről, kiemelt figyelmet szentelve a kkv-kra gyakorolt hatásnak.

A különös intézkedés ezért arányban áll a kitűzött céllal, vagyis az adócsalás elleni küzdelemmel és az adóbeszedés egyszerűsítésével.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: tanácsi végrehajtási határozat.

A héairányelv 395. cikke értelmében a hozzáadottérték-adóra vonatkozó közös szabályoktól kizárólag abban az esetben lehet eltérni, ha arra a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag felhatalmazást ad. A tanácsi végrehajtási határozat a legmegfelelőbb jogi aktus, mivel az egy-egy tagállamnak is címezhető.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Hatásvizsgálat**

Olaszország felhatalmazást kért a kötelező elektronikus számlázás alkalmazásának folytatására az Olaszország területén letelepedett adóalanyok által más gazdasági szereplőknek vagy a végső fogyasztóknak kiállított valamennyi számla vonatkozásában; a tagállam kérelmezte továbbá az intézkedés alkalmazási körének a kisvállalkozások számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra való kiterjesztését. Az egyszerűsített számlák, a héairányelv 219. cikke alapján kiállított dokumentumok és az adómentes ügyletekhez kapcsolódó számlák is a kötelező elektronikus számlázás hatálya alá tartoznának. A nem letelepedett adóalanyok dönthetnek úgy, hogy számláikat az SdI-n keresztül továbbítják.

Az adóalanyok már átalakították rendszereiket annak érdekében, hogy megfeleljenek a kötelező elektronikus számlázás követelményeinek. A felhatalmazás meghosszabbításának elmaradása azt jelentené, hogy az említett átalakítás költségei meg nem térülő költségeknek minősülnének az érintett adóalanyok szempontjából, miközben ugyanezen adóalanyoknál valószínűleg további költségek merülnének fel a kötelező e-számlázás rendszerének felváltása céljából esetleg bevezetésre kerülő új jelentéstételi rendszerhez való alkalmazkodással összefüggésben.

Olaszország szerint az e-számlázás tényleges eredményeket hozott az adócsalás elleni küzdelem terén, mivel az információk átfogóbbak és nyomonkövethetőbbek lettek, valamint gyorsabban rendelkezésre állnak. Az intézkedés egyben a megelőzés célját is szolgálta, mivel visszatartotta az adófizetőket attól, hogy adókijátszást, illetve adócsalást kövessenek el. Az SdI-n keresztül történő számlatovábbítás biztosította, hogy az olasz adóhivatal időben és automatizált módon hozzáférjen az adózási szempontból releváns számlainformációkhoz. Az intézkedés alkalmazási körének a kkv-k számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra történő kiterjesztése még nagyobb teret nyit e lehetőség kiaknázásának. Ennek

eredményeként az adóhatóságok időben és automatikusan ellenőrizhetik a bejelentett és a befizetett héa közötti összhangot.

A kötelező e-számlázás alkalmazása javította a héaszabályoknak való megfelelést, ami az Olaszország által benyújtott becslések szerint 2 milliárd EUR-s bevételt eredményezett. Az intézkedés emellett közvetve lehetővé tette, hogy a közvetlen adók beszedéséből származó többletbevétel révén további 580 millió EUR folyjon be. 2019-ben az adóhatóság további 945 millió EUR-t fizettetett vissza a hamis héajóváírások azonosítására és megszüntetésére irányuló intézkedéseknek köszönhetően. Az elektronikus számlázási adatoknak a 2019-es év egésze tekintetében történő figyelembevétele alapvető fontosságú volt azon adóalanyok azonosítása szempontjából is, akik nem feleltek meg a „szokásos exportőr” („*esportatore abituale*”) státuszra vonatkozó követelményeknek (a valótlannak bizonyult felső határ kapcsán bejelentett összeg több mint 1,3 milliárd EUR-t tett ki). Végezetül a megszerzett információk lehetővé tették a 2019 utolsó hónapjaiban és 2020-ban végrehajtott, Közösségen belüli csalási mechanizmusokban részt vevő vállalatoknak a mintegy 1 milliárd EUR értékű fiktív ügyletekhez kapcsolódó számlázások alapján történő azonosítását.

Az intézkedés alkalmazási körének a kkv-k számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra történő kiterjesztését olyan enyhítő intézkedések egészítik ki, mint az elektronikus számlák kiállítására és továbbítására szolgáló ingyenes megoldások – például egy számítógépekre telepíthető szoftvercsomag, illetve egy mobil eszközökre telepíthető alkalmazás – rendelkezésre bocsátása. Ezenkívül az e-számlázás alkalmazása más követelmények eltörlésével és további szolgáltatásoknak az adóalanyok részére történő nyújtásával is együtt jár. A fentebbiekben említettek szerint az intézkedés alkalmazási körének a kkv-k számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra történő kiterjesztése teljes képet nyújtana az olasz adóhivatal számára az összes adóalany által kibocsátott számlákról, előmozdítva ezáltal a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelmet.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az intézkedés nem fogja kedvezőtlenül befolyásolni az Unió héából származó saját forrásait.

2021/0357 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

az (EU) 2018/593 végrehajtási határozatnak a 2006/112/EK irányelv 218. és 232. cikkétől biztosított eltérés időtartama és alkalmazási köre tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre[1] és különösen annak 395. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Olaszország az (EU) 2018/593 tanácsi végrehajtási határozat[2] útján felhatalmazást kapott arra, hogy a 2006/112/EK irányelv 218. és 232. cikkétől eltérő intézkedést (a továbbiakban: különös intézkedés) vezessen be annak érdekében, hogy az említett irányelv 282. cikkében előírt, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyok kivételével az Olaszország területén letelepedett valamennyi adóalany számára kötelezővé tehesse az elektronikus számlázást.

(2) A Bizottságnál 2021. március 31-én iktatott levelében Olaszország felhatalmazást kért arra, hogy a továbbiakban is eltérhessen a 2006/112/EK irányelv 218. és 232. cikkétől, és folytathassa a kötelező elektronikus számlázás alkalmazását. Ezenkívül Olaszország kérelmében felhatalmazást kért arra is, hogy a különös intézkedés alkalmazási körét kiterjeszthesse az említett irányelv 282. cikkében meghatározott, kisvállalkozások számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra.

(3) A Bizottság 2021. szeptember 10-én kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot Olaszország kérelméről. 2021. szeptember 13-án kelt levelében a Bizottság arról értesítette Olaszországot, hogy birtokában van a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információnak.

(4) Olaszország állítása szerint az alkalmazott kötelező elektronikus számlázási rendszer, amely minden kibocsátott számlát az olasz adóhivatal által irányított „Sistema di Interscambio” (a továbbiakban: SdI) útján kezel, teljes mértékben megvalósította célkitűzéseit, nevezetesen hozzájárult az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelemhez, az adójogszabályoknak való megfelelés egyszerűsítéséhez, valamint az adóbeszedés hatékonyabbá tételéhez és ezáltal a vállalkozások adminisztratív költségeinek csökkentéséhez.

(5) Olaszország megítélése szerint a különös intézkedés alkalmazási körének a 2006/112/EK irányelv 282. cikkében említett, a kisvállalkozások számára biztosított mentességben részesülő adóalanyokra történő kiterjesztése több lehetőséget nyújtana az olasz adóhivatal számára a hozzáadottérték-adóval (héa) kapcsolatos adócsalás és

[1] HL L 347., 2006.12.11., 1. o.
[2] HL L 99., 2018.4.19., 14. o.

adókikerülés elleni küzdelemre azáltal, hogy teljes képet ad az összes adóalany számláiról. Ezenkívül lehetővé tenné az olasz adóhivatal számára annak ellenőrzését, hogy az érintett adóalanyok megfelelnek-e az említett adómentesség igénybevételéhez szükséges követelményeknek és feltételeknek.

(6) Olaszország érvelése szerint a különös intézkedés alkalmazási körének kért kiterjesztése nem jár majd jelentős költségekkel a 2006/112/EK irányelv 282. cikkében említett, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyok számára. E költségek mérséklése céljából Olaszország ingyenesen rendelkezésre bocsátott különféle, az elektronikus számlák kiállítására és továbbítására szolgáló megoldásokat, például egy számítógépekre telepíthető szoftvercsomagot és egy mobil eszközökre telepíthető alkalmazást. Ezenkívül az elektronikus számlázás alkalmazása maga után vonta más követelmények – például a belföldi ügyletekkel kapcsolatos számlaadatok bejelentésére, a vásárlásokhoz kapcsolódó Intrastat-nyilatkozatok benyújtására, valamint a lízinggel, bérbeadással és kölcsönzéssel foglalkozó vállalatok által kötött szerződések részleteinek közlésére vonatkozó kötelezettségek – eltörlését. Az elektronikus számlázással összefüggésben olyan további szolgáltatások is elérhetővé váltak az adóalanyok számára, mint például az előre kitöltött vételi és eladási nyilvántartások, az időszakos héaelszámolás ütemezése, az előre kitöltött éves héabevallások és az előre kitöltött fizetési formanyomtatványok, amelyekben szerepelnek a fizetendő, a jóváírt, illetve a visszaigényelt adóösszegek, elsőbbséget biztosítva az e-számlázást alkalmazó adóalanyoknak. Az intézkedéseknek biztosítaniuk kell a különös intézkedés arányosságát.

(7) Indokolt a különös intézkedés időbeli hatályát oly módon korlátozni, hogy nyomon lehessen követni az intézkedésnek a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelemre, valamint az adóalanyokra gyakorolt hatását, különös tekintettel a 2006/112/EK irányelv 282. cikkében említett, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyokra.

(8) Amennyiben Olaszország úgy véli, hogy szükség van a különös intézkedés időbeli hatályának meghosszabbítására, a hosszabbítás iránti kérelemmel együtt egy jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz, amely tartalmazza a különös intézkedésnek a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelem, valamint az adóbeszedés egyszerűsítése tekintetében megállapított eredményesség szempontjából történő értékelését. A jelentésben értékelni kell továbbá azt is, hogy milyen hatást gyakorol az intézkedés az adóalanyokra, különös tekintettel azokra, akik a 2006/112/EK irányelv 282. cikkében említett, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülnek.

(9) Ez a különös intézkedés nem érinti a fogyasztónak azt a jogát, hogy a Közösségen belüli ügyletek esetében papíralapú számlát kapjon.

(10) Az eltérő intézkedésnek nem lesz kedvezőtlen hatása az Unió héából származó saját forrásaira.

(11) Az (EU) 2018/593 végrehajtási határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU) 2018/593 végrehajtási határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*1. cikk*

A 2006/112/EK irányelv 218. cikkétől eltérve Olaszország felhatalmazást kap arra, hogy a számlákat csak elektronikus formátumú dokumentumok vagy üzenetek formájában fogadja el, ha azokat Olaszország területén letelepedett adóalanyok bocsátják ki.”

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*2. cikk*

A 2006/112/EK irányelv 232. cikkétől eltérve Olaszország felhatalmazást kap arra, hogy előírja, hogy az Olaszország területén letelepedett adóalanyok által kibocsátott elektronikus számlák alkalmazásához a számlabefogadó beleegyezése nem szükséges.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*4. cikk*

Ez a határozat 2024. december 31-ig alkalmazandó.

Amennyiben Olaszország úgy ítéli meg, hogy szükség van az 1. és a 2. cikkben említett eltérések időbeli hatályának meghosszabbítására, a meghosszabbítás iránti kérelemmel együtt egy jelentést nyújt be a Bizottságnak, amelyben értékeli, hogy a 3. cikkben említett nemzeti intézkedések milyen mértékben bizonyultak eredményesnek a héacsalás és a héakijátszás elleni küzdelemben, valamint az adóbeszedés egyszerűsítésében. A jelentésben a szóban forgó intézkedéseknek az adóalanyokra – különösen a 2006/112/EK irányelv 282. cikkében említett, kisvállalkozásoknak biztosított mentességben részesülő adóalanyokra – gyakorolt hatását is értékelni kell, különös tekintettel arra, hogy ezek az intézkedések növelik-e az adóalanyok adminisztratív terheit és költségeit.”

2. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök